

Nr 579

Av herr **Wehtje** och herr **Ohlsson, Ebbe**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1956, m. m.

Under senare år har en omfattande rationaliseringsverksamhet ägt rum inom jordbruket. Denna har möjliggjort en relativt stark minskning av den manuella arbetsinsatsen. Såsom exempel på den grad i vilken arbetskraft kunnat friställas för andra näringsgrenar kan nämnas, att arbetskostnaderna inom jordbruket för närvarande skulle vara cirka en miljard högre om arbetsstyrkan nu vore lika stor som vid tiden närmast före världskrigets utbrott.

Trots detta är jordbruket alltjämt i starkt behov av fortsatta rationaliseringar. Inte minst gäller detta därest det nya prissättningsystemet för jordbruksprodukter såsom sannolikt är kommer att genomföras. Eftersom detta system kommer att medföra en starkare konkurrens gentemot utlandet förutsätter detsamma långtgående rationaliseringar, syftande till att realisera önskemålet om inkomstlikställighet mellan jordbrukare och likartade yrkesgrupper samtidigt med en så låg prisnivå som möjligt i fråga om livsmedlen. Ett samtidigt genomförande av en investeringsavgift måste delvis motverka syftet med det nya prissättningsystemet.

Vi vill i detta sammanhang erinra om det skärpta läget på kreditmarknaden, vilket i hög grad drabbat jordbruket. För exempelvis sådana yrkesgrupper som hantverk och småindustri har tillskapats särskilda kreditmöjligheter dels genom den statliga kreditgarantien och dels genom den rätt till s. k. förtroendekrediter varom riksdagen fattat beslut i år. Kreditsvårigheterna för dessa grupper har härigenom i viss mån minskats. Eftersom några likartade åtgärder inte vidtagits för jordbrukarnas del, synes det oss rimligt att de åtminstone tillerkännes den lättnad som ett slopande av den allmänna investeringsavgiften beträffande investeringar inom jordbruket skulle ge.

Det förhållandet att investeringsavgiften för 1955 tidigare betecknats såsom en tillfällig åtgärd har föranlett många jordbrukare att uppskjuta även viktiga investeringar till 1956. Härigenom har uppkommit ett ackumulerat investeringsbehov som i stor utsträckning måste tillgodoses under 1956. Det är att märka att jordbrukarna indirekt ändock skulle få vidkännas investeringsavgift, bl. a. för den ekonomiska föreningsrörelsen på jordbrukets område.

För vår del anser vi att investeringsavgift för 1956 icke borde genomföras. Skulle riksdagen emellertid besluta om sådan avgift, bör av skäl som ovan anförts förvärvskällan jordbruksfastighet undantagas härifrån.

Vi hemställer därför,

att riksdagen för det fall att den ej i anledning av därom framförda yrkanden avslår Kungl. Maj:ts proposition nr 205 måtte besluta att 2 § i förslaget till förordning om investeringsavgift för år 1956 skall utgå samt att 1, 6, 7 och 12 §§ skall erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Fysisk eller juridisk person, som under det beskattningsår för vilket taxering till statlig inkomstskatt äger rum i första instans år 1957 verkställt investering av nedan angivet slag inom någon av förvärvskällorna annan fastighet eller rörelse och som icke är frikallad från skyldighet att erlægga sådan skatt för inkomst av samma förvärvskälla, skall i enlighet med vad i denna förordning sägs till staten erlægga investeringsavgift.

Från avgiftsskyldighet — — — dylik lokal.

6 §.

Beräknas vid inkomsttaxeringen inkomst av förvärvskälla efter bokföringsmässiga grunder, skall avgiftspliktig investering anses föreligga, då kostnaden för investeringen enligt allmänt vedertagen köpmannased bort i räkenskaperna upptagas såsom omkostnad eller på konto för färdigställda eller levererade tillgångar.

7 §.

Investeringsavgift skall — — — lagertillgångens saluvärde.

Har vid — — — allenast mellanskillnaden.

Beträffande avgiftspliktig investering i form av reparation av byggnad, ingående i förvärvskällan annan fastighet, skall som investeringskostnad anses belopp, varmed reparationskostnaden överstiger två procent för år räknat av den del av det i fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret ingående byggnadsvärdet, i förekommande fall minskat med särskilt maskinvärde, som belö-

per å sådan del av fastigheten som är upplåten till användning i rörelse på sätt i 3 § sägs. Avser avgiftspliktig investering reparation av byggnad, ingående i förvärvskällan rörelse, skall som investeringskostnad anses belopp, varmed reparationskostnaden överstiger två procent för år räknat av det i fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret ingående byggnadsvärdet, i förekommande fall minskat med särskilt maskinvärde.

Investeringskostnad för — — — särskild förvärvskälla.
Sammanlagda beloppet — — — uppskattade investeringskostnad.

12 §.

1 mom. Till ledning — — — fastställt formulär.

Även om den sammanlagda kostnaden för avgiftspliktiga investeringar icke överstiger 20 000 kronor, skall deklaration som i föregående stycke sägs utan anmaning avgivas av den, som drivit rörelse med omsättning under beskattningsåret överstigande 500 000 kronor.

Stockholm den 15 november 1955

Ernst Wehtje

Ebbe Ohlsson